

4. U slučaju da na ovaj predmet treba primijeniti Povelju, treba li članak 1. stavak 1. i članak 5. Direktive 2011/16, u odnosu na, s jedne strane, usporedivost sa standardom predvidive relevantnosti koja proizlazi iz predložka porezne konvencije OECD-a o porezu na dohodak i kapital i, s druge strane, načelo lojalne suradnje iz članka 4. UEU-a, zajedno s ciljem Direktive 2011/16, tumačiti na način da predvidivo relevantna narav – u odnosu na navedeni porezni predmet i na navedenu poreznu svrhu – informacija koje jedna država članica traži od druge države članice predstavlja uvjet koji mora zadovoljiti zahtjev za informacijama kako bi za nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev nastala obveza da po njemu postupi i da opravda nalog upućen trećoj osobi, kod koje se one nalaze?
5. U slučaju da na ovaj predmet treba primijeniti Povelju, treba li povezane odredbe članka 1. stavka 1. i članka 5. Direktive 2011/16, kao i članka 47. Povelje tumačiti na način da se protive zakonskoj odredbi države članice koja na općenit način ograničava ispitivanje – koje izvršava njezino nadležno nacionalno tijelo u svojstvu tijela države koja prima zahtjev – valjanosti zahtjeva za informacijama, na nadzor formalne ispravnosti i da se njima nacionalnom sudu nalaže da u okviru spora koji se pred njim vodi, kako je opisan u gore navedenom trećem pitanju, provjeri poštovanje uvjeta predvidive relevantnosti zahtijevanih informacija iz svih aspekata koji se odnose na povezanost s poreznim predmetom o kojem je konkretno riječ, na navedenu poreznu svrhu i poštovanje članka 17. Direktive 2011/16?
6. U slučaju da na ovaj predmet treba primijeniti Povelju, protivi li se njezin članak 47. stavak 2. zakonskoj odredbi države članice koja isključuje mogućnost podnošenja nadležnom nacionalnom sudu države koja prima zahtjev, u okviru spora koji se pred njim vodi, kako je opisan u gore navedenom trećem pitanju, zahtjeva za informacijama koji je uputilo nadležno tijelo druge države članice i zahtijeva li on podnošenje tog dokumenta nadležnom nacionalnom sudu i dozvolu trećoj osobi kod koje se informacije nalaze da mu pristupi, odnosno podnošenje tog dokumenta pred nacionalnim sudom, bez dozvole pristupa tom dokumentu trećoj osobi, kod koje se informacije nalaze, zbog povjerljive naravi tog dokumenta pod uvjetom da sve poteškoće koje su trećoj osobi uzrokovane ograničenjem njegovih prava moraju biti dostatno nadoknađene u postupku pred nadležnim nacionalnim sudom?

(¹) Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 363.).

Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-683/15)

(2016/C 078/08)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K.-Ph. Wojcik, M. Heller i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da Republika Poljska, nedonošenjem zakonskih i upravnih propisa potrebnih za usklađivanje s Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (¹), a, u svakom slučaju, neobavještanjem Komisije o tim odredbama, nije ispunila svoje obveze iz članka 130. stavka 1. te direktive;

- naložiti Republici Poljskoj, na temelju članka 260., stavka 3. UFEU-a, plaćanje novčane kazne u iznosu od 51 456 eura dnevno, s učinkom od dana donošenja presude, zbog neispunjenja obveze priopćavanja mjera za prenošenje Direktive 2014/59/EU;
- naložiti Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje Direktive 2014/59/EU istekao je 31. prosinca 2014.

⁽¹⁾ SL L 173, str. 190.

Žalba koju je 23. prosinca 2015. podnijela Češka Republika protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. listopada 2015. u predmetima T-659/13 i T-660/13, Češka Republika protiv Komisije

(Predmet C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Češka Republika (zastupnik: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu,
- u cijelosti poništi Uredbu br. 885/2013 ⁽¹⁾ i Uredbu br. 886/2013 ⁽²⁾ i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalitelj podredno od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu,
- poništi članak 3. stavak 1., članke 8. i 9. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 885/2013 kao i članak 5. stavak 1., članke 9. i 10. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 886/2013 i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti. U pobijanoj presudi, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da se obveze iz Uredbe br. 885/2013 i Uredbe br. 886/2013 ne odnose na države članice koje još nisu odlučile na svojem području uvesti aplikacije i usluge inteligentnih prometnih sustava, iako taj zaključak uopće ne proizlazi iz tih uredbi.